

<http://www.bankrattsforeningen.org.se/wallenbergimperiet-12.html>

12. Wallenbergimperiet

[Familjen Wallenbergs ställning i Sverige](#)

[Har vi censur i Sverige?](#)

[Sverige Slutet Anstalt](#)

Författare Ulf Nilsson

[Kapitel 1: Vi ljög så vi trodde oss själva!](#)

[Kapitel 2: Fällan gillras](#)

[Kapitel 3: Samhällsingenjörerna](#)

[Kapitel 4: Neutralare kan ingen vara](#)

[Kapitel 5: Det var vi som vann kriget!](#)

[Kapitel 6: Vi \(s\)ocialiserar natten!](#)

[Kapitel 7: Malmö: Sveriges Chicago](#)

[Kapitel 8: Den svenska högfärdens betydelse.](#)

[Kapitel 9: Världen slår till!](#)

[Kapitel 10: Varför Sverige sov.](#)

[Kapitel 11: Olof Palmes nio misstag.](#)

[Kapitel 12: Segrare: Wallenberg \(Marcus, Jacob, Peter, Marcus, Jacob!\)](#)

[Kapitel 13: Nej till Sverige.](#)

[Kapitel 14: "Statsindividualismens" konstiga land.](#)

[Kapitel 15: Blågul framtid?](#)

[Arbetsmetoder](#)

Familjen Wallenbergs ställning i Sverige

Vi känner alla till familjen Wallenbergs extraordinära ställning inom svenskt, europeiskt och numera stora delar av den industrialiserade världens näringsliv. En framgångshistoria som startade med André Oscar Wallenbergs grundande av Stockholms Enskilda Bank 1856 och som i allra högsta grad blomstrar under 2000 - talet med nya världsomspännande investeringar i den "nya ekonomin". I Sverige utmärks eventuella diskussioner om familjen av okritisk beundran. De få som kritiskt vågat granska familjen förs varligt men bestämt av banan. Se t.ex. den f.d. mångårige Expressen - journalisten Ulf Nilsson som fann det omöjligt att få sin bok om det hemliga samarbetet mellan familjen Wallenberg och det socialdemokratiska partiet publicerad i Sverige.

I tvisterna som uppstått i kölvattnet efter Nordbankens och SÄPO:s olagliga, hemliga registrering sommaren 1989 av undertecknad som påstått varande grov brottsling har vi fått erfara att det är om möjligt än svårare att få en talan prövad vid domstol mot SE-Banken än mot Nordbanken. Om inte målet blir direkt avskrivet med motiveringen att grund saknas blir handlingarna liggande år ut och år in och absolut ingenting händer. Varför? Vilka är de som har en sån enorm makt över det svenska rättssystemet?

Den till Bryssel utflyttade göteborgaren Tryggve Karlsten, som har ett antal tvister i svenska domstolar med ett antal banker som motparter, berättade i en tidningsintervju i GP om hur SE-bankens chefsjurist tog honom åt sidan, när han stämde bankerna, och sa:

"Du skall veta att vi banker äger domstolarna och tidningarna här i landet. Vi skall krossa Dig som en liten lus". (not 352)

Vår erfarenhet är just att bankerna styr både domstolar och medierna. Men hur och varför? De 22 målen som vi och våra bolag för närvarande har i Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna handlar ju just om hur svenska domstolar har beskurit oss rätten att få vår sak prövad vid domstol. Marie Sennton har t.ex. **aldrig** tillåtits att vittna trots att hon deltog tillsammans med undertecknad i de flesta möten med Nordbanken hösten 1989. Marie Sennton har **aldrig** fått vittna om den mobbning som undertecknad blev offer för direkt efter hemkomsten från vår USA-resa sommaren 1989. Marie Sennton har **aldrig** fått vittna om de förföljelser vi båda var utsatta för vilket tvingade oss att flytta till västkusten. Marie Sennton har **aldrig** fått vittna om övergreppen. Varför? Vad är det för intressen som styr de svenska domstolarna? Hur kan S-E-Bankens chefsjurist uttala sig om att S-E-Banken äger domstolarna och tidningarna?

När undertecknad nu som näringsidkare år 2000 försöker att få de mest elementära ärenden att fungera i relationen till S-E-Banken så möter jag viljestyrt djävulskap satt i system i alla led. Varför? Jo för att Nordbanken olagligen och utan grund och utan föregående domstolsprövning lät registrera mig som kriminell sommaren 1989 och dessa uppgifter finns numera i alla bankers hemliga register. Varför skall undertecknad bestraffas för att Nordbanken gjort fel mot mig? Och vad är det för hemlig kommunikation som finns mellan bankerna som gör att undertecknad är stämplad som kriminell? Det tog oss tio år att få fram förklaringen till den häxjakt som varit på oss under alla dessa år utan att vi förstätt varför. Att bli paria stämplad utan att förstå varför går bara att förstå för den som varit utsatt för det.

Vad är det för dolda krafter i den svenska staten som gör att det inte går att få en rättvis behandling vid en svensk domstol? Vad är det för krafter som styr?

Finns det överhuvudtaget någon kritisk granskning av socialdemokraternas och familjen Wallenbergs förehavanden i svenska ekonomi och politik och juridik under 1900-talet? Finns det överhuvudtaget någon som gjort någon kritisk granskning av denna för en utomstående "hemliga alliansen"? Hur kritiska kan forskarna i Wallenberggrundade institutionen Handelshögskolan bli till sina grundare? Hur kritiska kan forskarna vid Wallenberggrundade Institutionen för Mänskliga Rättigheter vid Lunds Universitet bli mot sina grundare? Hur kritiska kan forskarna vid Karolinska Institutet bli mot sina grundare? Hur kritiska kan Ingenjörsvetenskapsakademiens stipendiater bli mot sina huvudmän? Etc, etc.

Vi vet genom Göran Elwin och Stefan Erikssons två filmer (not 353) om IB-affären att Jacob Palmstierna, som då var anställd i S-E-banken, tillsammans med en kollega byggde upp bankens underrättelseverksamhet. Vi vet att banken har en enorm makt över de svenska domstolarna och att det är förvånansvärt att någon överhuvudtaget kan stämma dem. I just fallet SEB har det visat sig att den styrda domarkåren avvisar ansökan om stämning istället för att, som när det gäller ansökan om stämning mot andra banker, ogilla dem utan att utfärda stämning. Detta trots att felet då processtekniskt är som allvarligast. Det är inte förrän en person blir utsatt för övergrepp en masse som han kan göra bedömningen att det är övergrepp. Vad är det vi svenskar inte vet om det socialdemokratiska partiets relation till familjen Wallenberg?

Ulf Nilson skriver i inledningen av sin bok *Sverige: Slutet anstalt* följande: "en bok som förklarar - för den som vågar läsa - varför Sverige ligger illa till inför 2.000-talet".

Har vi censur i Sverige?

"Nej det har vi inte *formellt* sett. Däremot har vi en stark benägenhet att *tiga ihjäl* all kritik som inte är välkammad, system-anpassad och därför egentligen inte kritisk alls.

Den här boken är ett exempel på detta. Manuskriptet har erbjudits alla ledande förlag - och flera inte så ledande. Alla har sagt nej.

Tyvärret vet jag mycket väl varför. Förläggarna är fega, från Bonniers via Norstedts, Timbro, Ekerlid, DN:s Förlag och många andra. Man skyller på "marknaden" men menar i allmänhet något helt annat. Som:

- Vi vill inte stöta oss med familjen Wallenberg (genom att publicera sanningen om affärerna under kriget).

Så sa en förläggare rent ut, sak samma vem. Flera andra sa:

- Faen, det här går för hårt åt sossarna (genom att berätta hur man med bidragets hjälp skapade västvärldens mest heltäckande maktmaskin).

Min bok ifrågasätter alltså det heligaste av alla: det omskrutna "svenska

systemet". Den påstår att Sveriges nedgång, som är dramatisk, beror på att näringslivet (inklusive den där familjen!) bara alltför väl anpassat sig till ett samhälle där man valde att socialisera människorna istället för företagen. Sverige blev med alla betydande makthavares goda minne den mjuka ofrihetens land. Eller annorlunda uttryckt:

Staten (läs S) blev en maktmaskin, beroende av att skapa ständigt mer hjälplöshet, beroende - och därmed ofrihet.

Detta är beska ord. Boken visar (för den som gitter läsa) att de är sanna. Jag följer utvecklingen från den dag då Per Albin Hansson först talade om "folkhemmet" till början av 1998. Normalt sett skulle Du ha kunnat köpa den för 250 - 300 kr i bokhandeln. Nu kan åtminstone Du som har dator läsa den gratis här.

Censur har blivit en omöjlighet, äntligen. Och själv har jag aldrig tänkt låta det svenska etablissemanget tiga ihjäl mig!

Paris i maj 1998

Ulf Nilson" (not 354)

Ulf Nilson, tidningen Expressens stjärnreporter sedan alla år, kan inte få sin bok publicerad i Sverige på grund av förlagens rädsla "för den där familjen". Är det så illa ställt i vårt lilla "öppna" demokratiska land som ger sig ut för att vara föregångare när det gäller demokrati, jämställdhet och människors mänskliga rättigheter. Ironiskt nog har "den där familjen", som är upphovet till rädslan grundat Institutionen för Mänskliga Rättigheter i Lund. Vad är det för dubbelmoral som kännetecknar de två i tysthet samarbetande maktsfärerna?

Ulf Nilsons bok publicerades ungefär parallellt med att nedskärningarna kulminerade och svenskarnas krismedvetande stod på topp. Över en natt hade vi av den dåvarande finansministern Allan Larsson lärt oss att bli krismedvetna, krishanterande, krislösande arbetsmyror som dignade under krisbördan. Nu har Moder Sveas propagandaapparat, också över en natt, förvandlat oss svenskar till framgångstörstande, framgångsfixerade, framgångsrika spjutspetsande IT-kännare. IT, Telecom, Nasdaq, bredband och fiberoptik är på allas läppar och den 13 mars 2000 lade finansminister Bosse Ringholm den mest översvallande positiva budgeten vi sett sedan 60-talet.

Vad är det då som gör att Ulf Nilsons bok är så känslig så att ingen svensk förläggare vågar ge ut den?

För att få en överblick följer innehållsförteckningen här nedan så att läsaren ges en inblick i vad Ulf Nilson närmare granskat och vad svenska förlag inte vågar publicera:

"Titel: Sverige Slutet Anstalt

kapitel 1: Vi ljög så vi trodde oss själva!

Under det andra världskriget förvandlades folkhemmet till AB Sverige med Per

Albin som styrelseordförande och bröderna Wallenberg som VD:ar. Man valde att tuga ihjäl judeutrotningen, glömma demokratin och bli krigsprofitör i stor skala.

Kapitel 2: Fällan gillras

I största hemlighet träffades Gunnar Sträng och Marcus Wallenberg på torsdagskvällarna för att göra upp i de stora frågorna. De fortsatte en lång tradition av maktmygel över vanligt folks huvuden.

Kapitel 3: Samhällsingenjörerna

I början på 30-talet trodde de flesta på Hitler. Och herrskapet Myrdal ville lägga livet tillrätta för vanligt folk - bland annat genom att sterilisera bort de ovärdigas barn.

Kapitel 4: Neutralare kan ingen vara

Varför teg alla om att Sverige var Hitlers viktigaste handelspartner?

Kapitel 5: Det var vi som vann kriget!

Både Tage Erlander och Olof Palme kände till det omfattande samarbetet med NATO. Men både "landsfadern" och hans efterträdare föredrog att ljuga för folket.

Kapitel 6: Vi (s)ocialiserar natten!

Istället för att socialisera företagen bestämde man sig för att ta människorna, svenskarna själva. Det började i nattens mörker.

Kapitel 7: Malmö: Sveriges Chicago

Hur Sveriges städer "bombades" för att ge bättre plats för HSB och Domus. Och för att ge alla medborgare möjlighet att bli precis lika.

Kapitel 8: Den svenska högfärdens betydelse.

Var det sossarna som lurade direktörerna? Eller var det tvärtom? I varje fall var det svensken i allmänhet som blev lurad.

Kapitel 9: Världen slår till!

Sveriges direktörer var illa förberedda för 70-talets kriser. De togs på sängen - och tåvlade sen mest om att tugga miljarder av staten.

Kapitel 10: Varför Sverige sov.

Allting hade gått alldeles för bra alldeles för länge. Alltså fortsatte Sverige i blixtfart - på en väg som tagit slut.

Kapitel 11: Olof Palmes nio misstag.

Med hjälp av 68:orna - och de borgerliga - gjordes Sverige till en sluten anstalt.

Kapitel 12: Segrare: Wallenberg (Marcus, Jacob, Peter, Marcus, Jacob!)

Hur Wallenbergs besegrade alla medtävlande och gjorde en hemlig deal med regeringen. Men håller den överenskommelsen?

Kapitel 13: Nej till Sverige.

De stora svenska företagen är inte alls svenska och har inte varit det på länge. De små har svårt att växa och måste teckna försäkringar mot skattmasen.

Kapitel 14: "Statsindividualismens" konstiga land.

. . . där människorna har tillkämpat sig friheten att skita i varandra. . . och skattmasen diskriminerar mot de egna medborgarna.

Kapitel 15: Blågul framtid?

Nej, det finns ingen. Om Sverige ska överleva måste vi locka till oss betydligt fler invandrare än nu - men av rätt slag!" (not 355)

Vi vet att vår nuvarande statsminister Göran Persson i början av 1997 träffade Peter Wallenberg i ett hemligt möte, utan vittnen. Ulf Nilson skriver:

"Mötet var hemligt. Precis som Marcus Wallenberg och Gunnar Sträng på sin tid föredrog de nu mäktigaste männen i landet att samtala utan vittnen. Inga detaljer har sipprat ut. Däremot kunde krönikören Benny Svensson i Dagens Industri i mars 98, utan att bli motsagd, meddela de två viktigaste beslut som fattats:

'1. Å ena sidan lovade Peter Wallenberg att huvudkontoren till sfärens företag ska stanna i Sverige.'

'2. Å andra sidan lovade Göran Persson att regeringen inte skriver en proposition på ett förslag att skärpa lagstiftningen för skattebefriade stiftelser. Förslaget skulle ha hotat Wallenberg-sfärens hela maktfundament.' " (not 356)

Wallenbergs goda relationer till det socialdemokratiska partiet härrör från tiden före det första världskriget skriver David Bartal i sin bok The Empire. (not 357)

"Wallenbergarna och andra ryssvenska affärsmän var medvetna om att den ryska revolutionen, som ledde till tsarens abdikation, hade startat med matupplopp i Moskva."(not 163)

Bartal skriver om hur Sverige led under den ekonomiska blockaden av centralmakterna (Tyskland, Österrike och Ungern och ännu mer till de allierade Storbritannien, Frankrike och Ryssland). Mellan den 16 april och den 28 april 1917 pågick matmarcher i 23 olika städer i Sverige - de ledde några gånger till plundring. Krigets sociala kris nådde sin kulmen i slutet av maj 1917 på ön Seskarö i nordvästra Sverige i en sammandrabbning mellan militären och den svenska arbetarklassen som under denna tiden led av

undernäring, urusla boendeförhållanden och när bröd och energi var ransonerat och människor inte hade råd att köpa potatis, ännu mindre kött, led av misär och en epidemi av spanska sjukan utrotade 27.000 svenskar under följande år, 1918. (not 359)

Statsminister i början av kriget var Hjalmar Hammarskjöld, som tidigare hade suttit i styrelsen för den Wallenbergägda Enskilda Banken. Utrikesminister i Hammarskjölds regering var Knut Wallenberg som 1911, temporärt efter 25 år vid banken, gett upp kontrollen av banken till sin yngre halvbror Marcus Sr. (not 360) Notera att Nationalencyklopedin inte överhuvudtaget nämner att Knut Wallenberg varit utrikesminister! Det är paret Knut och Alice Wallenbergs betydande privata förmögenhet som kom att utgöra grunden för Knut och Alice Wallenbergs stiftelse, bildad 1917 för att gynna svenska vetenskaplig forskning. (not 361)

Det var under denna kritiska tid i svensk historia - med balansen mellan revolution och reformer som traditionen av ett tyst, pragmatiskt samarbete växte fram mellan de båda maktsfärerna mellan socialdemokraterna å ena sidan och familjen Wallenberg och "big business" å andra sidan. (not 362) David Bertal skriver i sin bok att

"för fienden måste Wallenbergs massiva inflytande på regeringen, kungahuset och landets ekonomiska sektor under denna period ha tätt sig lömsk". (not 363)

Vi vet numera mer om familjen Wallenbergs affärer under kriget genom den stora naziguldutredningen (not 364) som offentliggjordes under våren 1999.

Rolf Wirtén, ordföranden i utredningen sade följande i en tidningsintervju i april 2000:

"SKF var en stor industri som exporterade kullager till Tyskland, vilket i sin tur kunde underhålla krigsmaskinen.

Bröderna Wallenberg hade med sitt imperium också en tät kontakt med Tyskland. Wirtén berättade också att SJ lånade ut järnvägsvagnar till Tyskland för transporter." (not 365)

Anders Sundelin skriver i boken om spionen Stig Wennerström följande:

"(Däremot såg britten till att hålla den svenske förhandlingarna på handelsområdet, bankdirektören Marcus Wallenberg, utanför överläggningarna. De litade inte på honom, ty de kände till familjen Wallenbergs goda förbindelser med Nazityskland.)" (not 366)

Vi vet alla hur familjen Wallenbergs makt har expanderat under 1900 - talet och vi vet alla hur det socialdemokratiska partiets makt har expanderat under 1900 - talet. Numera vet vi också mer om det tysta hemliga samarbetet dem emellan.

Under de senaste 200 åren har familjen Wallenberg byggt upp en enorm förmögenhet och styrka. Familjen Wallenberg var 1994 beskriven i Financial Times som Europas mäktigaste industriella dynasti. (not 367) Familjens motto under decennier har varit "esse - non videri" "att vara men inte synas". Mot slutet av 1900 -talet har familjen släppt lite på den devisen.

Maria - Pia Boetius skriver i sin bok Sfar-fäderna (not 368):

" När jag betraktar Wallenbergsfärens gärning i Sverige fram till idag känner jag en sorts ilska som inte är förenlig med "objektivitet". Ilskan riktar sig inte precis mot Wallenbergs utan mot den flathet, ibland feighet och medgörlighet som de kringgårdats av i detta land. Kritiken har nästan alltid kommit från vänster. Ofta har den varit berättigad - men eftersom resten av det politiska etablissemanget och näringslivet föredragit att ständigt tiga har kritiken kunnat avfärdas som vänsterpropaganda. Det är inte sunt och inte friskt och inte bra för ett land som Sverige att en enda ägar- och maktgrupp har kunnat dominera till den grad som Wallenbergsfären gjort och gör i Sverige.

I april 1997 var jag på internationell historiekonferens på New York University. Då hade jag tillfälle att resonera om saken med historiker från snart sagt hela världen. Och jag fick helt klart för mig att Wallenbergs dominans ses som osund, till och med av de mest entusiastiska anhängarna av det fria marknadskrafterna. Det finns inget enda land i västvärlden där en enda familj har en sådan makt och ett sådant inflytande som Wallenbergs har i Sverige. Men det ingår inte klart i vår självbild som land; det är ett förhållande som tonats ner. Dels därför att så många - inklusive många medier - inte talar klarspråk, dels därför att socialdemokraterna har önskat ge bilden av Sverige som ett socialdemokratiskt land och inte som ett land där makten delats mellan härskardömet W och socialdemokraterna.

Konsekvenserna är oöverskådliga. Idag när de ekonomiska krafterna överallt "tagit makten" och till stora delar kan diktera politiken betyder det för Sveriges del att det är just Wallenbergsfärens ekonomiska syn som blivit den totalt förhärskande, liksom deras moral eller brist på moral. Wallenbergarna har varit "duktiga" och skickliga och dynamiska och behärskat många av de företag där människor funnit sin utkomst, men samtidigt har de med sitt maktöverskott förkvävt andra krafter och andra företagskulturer. Översatt till politiska termer liknar Wallenbergarna en enpartistat.

När Wallenbergarna i sin ytterst särpräglade historiebeteckning bröstar sig över att ha "räddat" det eller det företaget är det ofta nonsens. Visst räddade de företaget, men hade inte de gjort det hade någon annan gjort det. I kraft av sin makt, sin rikedom och sitt kontaktnät har de oftast varit först på plats och har därmed fått mala först. För Sverige hade det med största säkerhet varit bättre med mera heterogena ägar- och maktstrukturer.

På 1800-talet tog två herrar av betydenhet hövdingasäte i Sverige. Den ene var en borgarkung, införskaffad från Frankrike, som tog sig namnet Karl XIV Johan, den andre var en biskopsson som först var sjökapten och redare: A.O. Wallenberg. 1856 startade han en bank som döptes till Stockholms Enskilda Bank. Det var en bra tid att öppna bank, just i den vejan beslöts att "fruntimmer" skulle få bli myndiga vid 25 års ålder och därmed själva få råda över sina besparingar. Dessa insatte många av dem på Enskilda Banken. Dessutom upptäckte A.O. det som den engelska ekonomitidskriften Economist skulle upptäcka först under andra världskriget: anställde man kvinnor i rörelsen fick man dubbel begåvning till halva priset.

A.O. Wallenberg grundade snart en dynasti. Han skaffade sig tretton barn med tre olika kvinnor, två fruar och en hushållerska. Sönerna gick till det militära och sjön, till affärsverksamhet och bankverksamhet. Genom maktkamp och konkurrens utkorades snart två av sönerna till kronprinsar: Knut och Marcus. Ett förhållande som sedan upprepades med Jacob och Marcus i nästa generation, fick ett avbräck när Marcus Wallenberg tog sitt liv 1972, men är nu återigen etablerat genom de senaste kronprinsarna, som också heter Jacob och Marcus. Wallenbergarna ska enligt traditionen inte bara konkurrera utåt, utan också sinsemellan, på två man hand i varje generation, påhejade av släktens åldermän.

Knut och Marcus hade olika mödrar och Marcus skulle på sin ålderdom ondgöra sig över Knuts märkliga affärsmetoder, som Marcus påstod berodde på att Knut sadet ha "zigenarblod" i ådrorna.

Kommande generationer har emellertid Knut att tacka för mycket. Knut och Alice Wallenberg fick inga barn. Istället donerade de hela sin ansenliga förmögenhet till Knut och Alice Wallenbergs stiftelse, som kommande generationer fick makten över. Staten har ingen insyn i stiftelsen och den betalar ingen skatt. Istället delar den ut pengar till olika ändamål, som Wallenbergsfären vill stödja. Men det allra bästa med stiftelsen är att den köpte och köper aktier i olika företag. Den har därmed givit Wallenbergarna makten över mängder av företag och industrier, ja över en ansenlig del av det svenska näringslivet. När det ska göras upp topplistor på förmögenheter i Sverige hamnar Wallenbergarna - trots mångmiljonförmögenheter - inte i topp. Deras personliga ägande har inte någon motsvarighet i deras makt över företagsamheten. Det beror på att de inte äger, men ändå har makten över den skattebefriade och insynsfria stiftelsen.

A.O. Wallenberg spekulerade vilt med pengarna i Enskilda Banken, så vilt att åtta ledamöter ur styrelsen 1871 lämnade Enskilda Banken och startade en egen bank: Handelsbanken. Med det lade inte sordin på A.O. En man med det osannolika namnet Holdo G. Stråle, fabrikör och ledamot av Enskilda Bankens styrelse, sa om A.O. Wallenberg: "Rikedom, se där hans banér. Vinsten, se där hans fältrop. Han har icke för ett uns fosterlandskärlek. För honom är den egna fördelen allt!"

A.O. Wallenberg lade upp strategier. Han insåg att man inte alls behövde äga de flesta aktierna i ett företag för att skaffa sig makten och den dominerande ställningen över företaget. Man delar upp aktierna i röststarka och röstsvaga aktier. Massan får köpa de röstsvaga, familjen tar de röststarka. "Jag skrattar åt packet och voterar" skröt A.O för sin bror Agathon redan 1857. Strategin har levt vidare i kommande generationer. I dag har Wallenberg och Incentive-

sfären 6,4 procent av aktiekapitalet i Electrolux, men 94,1 procent av röstvärdet. Ju fler småsparare som köper aktier, desto mindre kapital behöver de stora kapitalägarna satsa för att kontrollera företaget och hela branschen.

Mot slutet av 1870 - talet ledde A.O:s vilda spekulationer i järnvägar till katastrof. Banken var på väg mot konkurs. Borgarkungens sonson Oscar II, beslöt sig för att rädda banken. Enskilda Banken var - och är fortfarande - kungahusets bank; tjänster och gentjänster gagnar båda parterna. Med majestätiskt språkbruk berättade Oscar II hur det gick till: "Det fanns tecken till stormlöpning på Enskilda

Bankens lucka, vadan jag föränleddes att med en viss ostentation där insätta penningar i mitt eget namn, en åtgärd som kom just i rättan tid och genast hade åsyftad verkan."

I själva verket var det staten - skattebetalarna - som räddade Enskilda Banken från konkurs med ett lån på 30 miljoner kronor till en järnvägshypoteksfond.

Men släkten Wallenberg vet vad den gör. I alla år sedan dess har den lovsjungit och prisat kungahuset för att det räddade banken. Det är ett smicker som gått hem och knutit vänskapsbanden mellan de två dynastierna allt fastare. Den "offentliga sektor" som egentligen räddade banken har däremot aldrig hyllats.

Men A. O Wallenberg hade förlorat respekt och inflytande och karikerades å det grymmaste av landets karikatyrtecknare, som en girigburk med fet penningpung. Det var dags för Marcus och Knut att ta över. Säkerligen drevs de också av revanschlusta: att återupprätta namnet Wallenberg och bankens rykte." (not 369)

Vi vet att kungahuset räddade familjen Wallenberg ytterligare en gång från konkurs så lojalitetsbanden familjerna emellan är starka. (not 370) Tor Bonnier satt i styrelsen för Stockholms Enskilda Bank och vi vet att kungahuset och familjerna Bonnier och familjen Wallenberg står varandra mycket nära, vilket kan vara en av förklaringarna till att allmänheten aldrig får sig presenterade konstellationerna kungahuset - Wallenberg - Bonnier i den av skvallerpressen dominerande Bonnierkoncernen.

Om tiden runt andra världskriget skriver Boetius följande:

"Under andra världskriget arbetade bröderna Wallenberg för den svenska regeringen. De ingick i de handelsdelegationer som förhandlade om Sveriges handelsavtal med krigförande makter: Jacob med nazityskarna och Marcus - Dodde med de allierade. Beroende på vem som skildrar vad som tilldrog sig under kriget utmålas de antingen som hjältar eller som tvivelaktiga profitörer på kriget. De anses med sina kontakter och sin omvitnade förhandlingsskicklighet ha bidragit till Sveriges tryggade försörjning under kriget. Dessutom förmedlade Jacob värdefulla upplysningar om nazi-Tyskland till regeringen. Men samtidigt utnämndes Jacob Wallenberg 1941 av Hitler till "Kommendör av Tyska örns förtjänstorden", som gavs till utlänningar som gjort Tredje Riket synnerligen stora tjänster.

Efter kriget har det framkommit att bröderna Wallenberg, när de som svenska regeringens representanter kunde resa fritt, samtidigt skötte sina egna affärer; att de i de handelsavtal som förhandlades fram hade egna starka intressen. Det rörde sig ju ofta om svenska företag som skulle leverera, företag som låg inom Wallenbergsfären. År 1945 satt till exempel Marcus Wallenberg i styrelsen för 33 svenska bolag medan Jacob satt i styrelsen för 23. Det har också framkommit att de under kriget bulvanägede tyska företag och att de handlade med av tyskarna stulna värdepapper.

Efter andra världskriget spärrade amerikanerna alla Wallenbergarnas tillgångar i USA och de var på vippen att bli svartlistade. Varför det inte blev så tillhör de historiska dunklet. Många anser att Wallenbergarna lovade amerikanerna att stå

på deras sida i det begynnande kalla kriget och på alla sätt försvåra krediter och export till Sovjetunionen i utbyte mot att de slapp svartlistningen. Tage Erlander antyder det i sina memoarer, Gunnar Adler-Karlsson har hävdad det." (not 371)

Vad är det då för moral och etik som präglar familjen Wallenbergs sätt att göra affärer?

Vi vet att Marcus Wallenberg - under finanskrisen 1990 - inte vågade resa in i USA på grund av att IRS (Internal Revenue Service) granskat bolaget som senare fick rekonstrueras. SEB hade fört över stora summor till USA för att kunna hävda att banken var på obestånd och därigenom, likt Nordbanken, få bli räddad av svenska staten.

Vi vet att S-E-Banken i New York återigen skakades av turbulens i januari 1998 då sex personer ur ledningen tvingades gå. Dagens Industri skrev i januari 1998:

"Det är långt ifrån första gången som det blåser kring

S-E-Bankens New York-kontor och det är långt ifrån första gången ledande befattningshavare får gå.

Hösten 1996 drog amerikanska myndigheter i gång en utredning kring banken och dess metoder att på ett otillåtet sätt flytta vinster. Under utredningens gång granskades S-E-B mycket ingående av både Federal Reserve och New York Banking Department." (not 372)

Federal Reserve = USA:s centralbank.

Vi vet att den rapport om judiska tillgångar i Sverige som lades fram av regeringen den 3 mars 1999 lämnade flera frågor obesvarade. Inte minst familjen Wallenbergs agerande är outrett. Den kommission som gjort utredningen framförde önskemål om att andra forskare tar vid. (not 373)

Arbetsmetoder

Vi vet genom den fd finska försvarsministern Elisabeth Rehn att Peter Wallenberg genom påtryckningar och hot försökte få finska staten att köpa Jas Gripen i stället för jaktplanet F-18 Hornet år 1992:

"Värst var dock svenskarna. Min gode vän, försvarsminister Anders Björck nöjde sig med ett storebrorstonfall när han talade om nordiskt samarbete, men finansmannen Peter Wallenberg gick längre. Vid mitt Sverigebesök inbjöd Wallenberg mig på lunch i sin magnifika villa. Efter måltiden drog Wallenberg mig åt sidan och avfytrade:

"Om Finland inte väljer Jas gripen så måste vi fundera på om det finns skäl att dra bort våra investeringar från Finland - och då förlorar Finland verkligen mycket arbetsplatser."

Jag exploderade:

"Beslutet fattas på basen av prestanda, motköp och priset, inte på några andra grunder. Jag låter mig inte utpressas!"

Rehn berättade hur president Mauno Koivisto blev rasande när han fick veta.

"En sådan utpressning är typiskt för svenskarnas storebrorsmentalitet. På samma sätt pressade de oss i kärnkraftsfrågan", hade Koivisto replikerat.

Rehn säger att incidenten i alla fall knappast förbättrade Jas möjligheter i Finland." (not 374)

Vi vet att Jacob Wallenberg var på plats i Bryssel när lobbyingen runt Volvo - Scania affären var som intensivast och bjöd då ett antal europaparlamentariker med EU-kommissionens ordförande Romani Prodi i spetsen till överläggningar på hotell Conrad.

"Vi diskuterade alla stora frågor med kommissionärerna. Syftet med detta besök är inte att lobba för någon särskild fråga utan att vi blir informerade och att vi öppnar för en vidare dialog. Vi gjorde en liknande övning i Washington förra året med storkunder och då handlade det om USA:s relationer med Kina", berättar Jacob Wallenberg. (not 375)

Vi vet att Pierre Schori vädjade till Romano Prodi att godkänna Volvo/Scania - affären.

"Volvo och Scania får hjälp från socialdemokratiska EU-parlamentariker att rädda fusionen. Redan i tisdags vädjade Pierre Schori till EU-kommissionens ordförande Romano Prodi om att godkänna affären och därmed köra över konkurrenskommissionären Mario Monti." (not 376)

I Dagens Industri samma dag skrev Charlotta Wahlström:

"Bara elva gånger tidigare har kommissionen gått emot en ansvarig kommissionärs rekommendation. Volvo hoppas dock fortvarande och bearbetar enligt informationschefen Mats Edenberg kommissionärerna genom såväl personlig kontakt som brev. Han säger att Volvo är tacksamt över hur statsminister Göran Persson och andra svenska politiker har agerat i frågan." (not 377)

När det gällde EU domstolens granskning av Volvo/Scania-affären framgick av ett inslag i PI:s Ekot att statsministern hade tagit upp frågan med EU-kommissionären Mario Monti. Detta var en mycket ovanlig åtgärd enligt reportern, att en statsminister försökte påverka EU-kommissionären direkt. (not 378)

Vi vet att Wallenberg och den svenska staten pumpat in pengar i en juridisk systerhögskola till handelshögskolan i Riga.

"Vägen till goda affärer i de baltiska staterna går via lagar."

Det säger Peter Wallenberg, som är beredd att genom Knut och Alice Wallenbergs stiftelse ge långtgående stöd till en juridisk högskola i Riga.

.....

"Vägen till goda affärer - och demokrati och välstånd - i de tre baltiska staterna går via lagar. Men det räcker inte med lagarna. De måste tillämpas också. Och de måste sätta sig i ryggmärgen på medborgarna."

Den viktigaste investeringen som Peter Wallenberg ser är utbildning av jurister i de tre baltiska länderna.

"Hur lång tid tar det inte att utbilda en domare? Som det ser ut i dag har han ju ingen möjlighet att studera den lag som ännu inte finns. Kommer det exempelvis till stånd en juridisk högskola i Riga är vi genom Knut och Alice Wallenbergs stiftelse beredda att göra långtgående insatser."

.....
Häromdagen slogs de estniska bankerna Hansa och Huoi ihop. Får vi se större engagemang av SE-Banken i Baltikum?

.....
(Jacob Wallenberg, Peters son, som är SE-Bankens ordförande, uttalade sig nyligen för att banken ska engagera sig mer i Baltikum.)

Vad vill då Peter Wallenberg se för resultat av toppmötet i Riga nästa vecka?

"Gemensamma juridiska grunder - det viktigaste för oss - och för de baltiska ländernas framskridande. Det finns en anomali i en handel som sker utan säkra regler. Visst kan man "gambla" om man är 19 år och äventyrslysten. Men då är det nog bäst att ha lite resurser hemma. Så man kan åka hem och äta middag nångång. . ." (not 379)

Först nu blir S-E-Bankens chefsjurists uttalande till Tryggve Karlsten, när Karlsten stämde bankerna begripligt: "Du ska veta att vi äger domstolarna och tidningarna här i landet. Vi ska krossa Dig som en liten lus". (not 380)

Vi vet genom pressen att Dagens Industri skapat dottertidningar i alla de forna öststaterna, efter Berlinmurens fall.

Vi vet av egen erfarenhet hur styrda de svenska medierna är. (not 381)

Vi vet av egen erfarenhet hur styrda de svenska domarna är. (not 382)

Av artikeln i Dagens Industri om Wallenbergs satsningar i Riga blir det uppenbart att det är så här familjen har arbetat i Sverige under generationer. Genom att ge bidrag till olika institutioner genom Knut och Alice Wallenbergs stiftelse (som är befriad från skatt i Sverige och handlar med aktier, utan insyn) så har familjen byggt sig in i systemet. Det är därför det är omöjligt att få en talan prövad mot t.ex. S-E-Banken. Lojalitetsbanden till de som skapat samhället - köpt sig rätten - blir så stark att S-E-Bankens chefsjurist helt enkelt kan uttala hotet som han gjorde till Tryggve Karlsten: "Du ska veta att vi äger domstolarna och tidningarna här i landet. Vi ska krossa Dig som en liten lus" för det är nämligen sant för chefsjuristen - det är bara det att vi vanliga medborgare inte är

informerade om att det är så här det fungerar i verkligheten. Vi vanliga medborgare lever i tron om att vi lever i en demokrati. Nu vet vi vad demokrati är för familjen Wallenberg, bankerna och den socialdemokratiska eliten.

I samband med Nordbankens introduktions - prospekt inför börsintroduktionen - fick Nordbankens chefsjurist frågan om banken i prospektet inte måste ta hänsyn till alla de rättsliga processer som banken har vid svenska domstolar. Då svarade chefsjuristen att det var bara "rättshaverister" som drev processer mot banken så banken räknar med att vinna processerna." (not 383)

Nu förstår vi bättre varför chefsjuristen kan ha den inställningen till processerna mot banken. (Undertecknad är en av "rättshaveristerna" i bankens värld).

Maria-Pia Boetius skriver i sin bok *Sfärfäderna*:

"1917 avgick Knut Wallenberg som utrikesminister. Senare samma år blev Johannes Hellner utrikesminister. I ett brev till sonen Jacob skrev Marcus Wallenberg: >>Jag kan berätta att jag sett till att Hellner tar plats i den nya regeringen. Han måste avgå från bankens styrelse, men jag har lovat honom att hålla en plats öppen.<<" (not 384)

Vi vet att familjen Wallenberg har kontakter på de allra högsta nivåerna inom politik och näringsliv och har de inte det så skapar de sig dessa. David Bartal skriver i sin bok *Imperiet*:

"Peter Wallenberg har tidigare varit dörröppnare nummer ett med kontakter på alla nivåer över hela världen" "Han är tex vän med USA:s tidigare president och med Kinas President Jiang Zemin och ekonomiske tsaren Zhu Rongji". (not 385)

Till sin hjälp har som vanligt Wallenbergsfären hjälp av den socialdemokratiska partiet. Se exemplet med Pierre Schori i Bryssel när det gällde Volvo/Scania-affären eller försvarsminister Björn von Sydows Brasilienresa för att sälja Jasplan eller statsministerns uttalanden om försäljningen av Jas-plan till diktaturen Chile "gör inte vi det så gör någon annan det".

Genom rapporten från försvarets underrättelsenämnd (FUN), som lades fram den 2 december 1998, framkom att det var LO, SAF och försvaret som låg bakom IB. För första gången redogjorde IB-chefen Birger Elmér om IB:s uppkomst och verksamhet och det framgick bland annat:

"att Gunnar Sträng uppmanade Elmér att hålla kontakt med Marcus Wallenberg. Två av Wallenbergs direktörer arbetade med underrättelsetjänst. (not 386)

I dag vet vi att embryot till IB:s inrikesverksamhet startades redan i början av 1950-talet. Verksamheten pågick kontinuerligt fram till B-kontorets start 1957. IB bildades 1965 genom en sammanslagning av den hemliga militära underrättelsetjänsten (tidigare benämnd T- eller I-kontoret) och den över försvarsanslagen finansierade hemliga säkerhetstjänsten "SAPO"). Vi vet genom Thede Palms anteckningar (not 387) lite om Jacob Wallenbergs roll. Thede Palm skriver följande i sina anteckningar:

"Denne var utbildad i marinen där han var på stat. Han hade blivit tvungen att lämna flottan efter något ekonomiskt trassel - när jag nu skriver ner vad jag hört är det absolut okontrollerat av mig nämligen att han som chef på en svensk u-båt på officiellt besök i holländsk hamn hade spelat bort den medförda kassan på en natt och, då han inte hade mera pengar och ville fortsätta spelet, han hade satt u-båten som pant. Hur detta reddes upp vet jag inte, men sannolikt ingrep Jakob Wallenberg, som kände OL från deras utbildning i flottan. OL:s äktenskap gick sönder och han hamnade i rena förfallet. Då skall Wallenberg ha ingripit och skaffat OL arbete i Svenska Amerikalinjen." (not 388)

Om Thede Palms relation till Marcus Wallenberg skriver han följande:

"Enskilda Banken åtog sig att sköta riksbanken och annat, om det behövdes. Jag kände inte Marcus Wallenberg då han träffade mig första gången, och jag kan förstå att jag verkade obekant. Dit kunde jag helt enkelt inte skicka någon annan. Han ordnade också utan att jag bett om det att en direktör tog sig an mig när jag ville. Vid några få tillfällen behövde jag träffa en VD i något företag - det kunde röra sig om personfrågor. Det var enkelt att då få både tid och gott resultat. Men det var uteslutet att skicka någon annan. Jag måste göra sådant själv." (not 389)

Boetius skriver följande om den demokratiska, politiska och ekonomiska makten i Sverige:

"Vid sidan av den något sänkt öppet redovisade demokratiska och politiska makten i Sverige har det funnits en ekonomisk stormakt i landet som sett Sverige som >>sin<< skapelse och den politiska och demokratiska maktutövningen som något nödvändigt ont, som man försöker kontrollera så långt det är möjligt. Marcus - häradsövningen Wallenberg såg det som att >>den kaka som vi delat i Sverige har skapats av ett fåtal personer. Företagen har stötts av bankerna, som har överblick. >>Ingenting om de miljoner arbetare som utfört de miljoner arbeten som fick industrin i Sverige att blomstra. Denna ekonomiska stormakt, som nu grupperat sig som ett direktörsvälde inom Wallenbergsfären, har på 1990-talet fått mycket stor makt i Sverige, också över politiken. De har gått i Wallenberg-sfärens skola - och det är därför jag tycker det är så intressant att se vilken kultur och moral de levit under historiskt.

Wallenbergsfären och politikerna har levt i någon slags intern maktbalans. Wallenbergarna har fått styra och ställa med landet, men alltmer i tysthet eftersom man ville ge intryck av att landet styrdes av arbetarrörelsen och inte av den politiska och ekonomiska makten i ett samförstånd som alls inte varit uppenbart för alla medborgare.

1921 blev en annan bror, Axel Wallenberg, Sveriges minister i Washington. Marcus - häradsövningen spelade bridge med Per Albin Hansson i Amaryllisklubben. Sonen Marcus - Dodde spelade regelbundet tennis med först kung Gustav V och sedan Gustav VI Adolf. Wallenbergarna har i alla år haft god kontakt med utrikesdepartementet och militären; de har varit med och finansierat det mesta, som Saltsjöbaden, Saltsjöbadsbanan som krävde att man byggde en tunnel genom Stadsgårdsberget, Atlas-området, Operan, Stadshuset, på senare år har de finansierat Operakällaren och Riche och Stallmästargården i Stockholm, när Tore

Wretman behövde uppbackning, och Grand Hôtel i Stockholm"

Vid sekelskiftet startade Knut Wallenberg Handelshögskolan som nu drivs med både skattemedel och pengar ur Knut och Alice Wallenbergs stiftelse; men det är Wallenbergsfären som har makten över skolan.

.....
.....
Marcus-Dodde Wallenberg är den Wallenbergare som får flest lovord av dem som känt honom.; man apostroferar hans charm, hans uppfinningsrikedom, hans förhandlingsskicklighet och hans förmåga att lösa uppkomna problem. Några vill beteckna honom som detta sekels främste finansman. Men det finns en förfärande nattsida. Han har också beskrivits som en som spelat rollen av en amerikansk marinkårssergeant, vars främsta uppgift är att döda soldaternas personlighet för att därefter kunna forma den som han själv vill. Ofta lät han svordomar hagla över medarbetarna. >>Han var hård som sten<< har en medarbetare sagt. Han styrde genom att inge fruktan. Sven Fagerberg framställde honom som en boss, ständigt eskorterad av sina torpeder, skriver Olof Ehrencrona.

Man får helt enkelt intrycket av att en lång rad underställda direktörer lät sig förnedras för att trots allt få förmånen att ingå i Wallenbergsfären.

Ehrencrona: >>Men kvaliteten var icke desto mindre imponerande på de företagsledare som passerade revy i Wallenbergsfären under Marcus Wallenbergs tid. Han etablerade också normer i gruppen som kommer att överleva honom i decennier.<<

Vilka normer? Undrar man. Marinkårsmannen som är ute för att döda sina medarbetares personlighet, ständigt eskorterad av torpeder?

Det finns på kontinenten och i USA en lång rad annorlunda företagskulturer; det finns numera formella och informella nätverk av storföretagare som menar att *big business* inte kan fortsätta som tidigare, att man måste börja se till allmännyttan, det allmänna bästa, till jordens begränsade resurser, till människors värdighet. Det finns en amerikansk mångmiljardär som vågar säga att börserna är av ondo; de leder till ödeläggande kortsiktighet. Det finns en akademi i USA vid namn World Business Academy, i vars manifest man kan läsa: >>Inbyggt i konceptet för kapitalism och fri företagsamhet har alltid funnits antagandet att det samfälliga agerandet från många fria företagare, som svarar mot marknadens krav och som låter sig styras av Adam Smiths 'osynliga hand' ger det mest önskvärda resultatet. Men under nittonhundralets sista decennium har det blivit uppenbart att den osynliga handen sviker. Den var beroende av en övergripande konsensus av idéer och värden, som inte längre finns. Så marknaden måste ta på sig ett nytt ansvar, som den aldrig under kapitalismens hela historia tagit: kapitalismen måste börja ta ansvar för helheten. Varje beslut som tas, varje åtgärd som vidtas måste från och med nu ses i ljuset av ett sådant övergripande ansvar<<.

Detta ingår knappast i de normer som Marcus Wallenberg hade och som

>>kommer att överleva honom i decennier<<. Direktörer som hotar >>flytta utomlands<< därför att svenska Vägverket kräver bensinsnålare bilar för allas vår miljöns skull är ganska typiska för den svenska företagarkulturen.

Wallenbergsfären med dess direktörsvälde är alltför dominerande. Tvärtemot vad de själva tror är de inte dynamiska utan gammeldags och förlegade; men deras position är sådan att detta (ännu) inte märks i Sverige." (not 390)

När det gäller Wallenbergarnas engagemang i demokratifrågorna vet vi t.ex. att ett antal domare från olika utvecklingsländer besökt Sverige och Institutet för Mänskliga Rättigheter i Lund som ett led i deras utbildning.

Vi vet att Sveriges bistånd till Kina på 40 miljoner kronor (1998) koncentrerades till tre områden; miljö, jämställdhet och mänskliga rättigheter/demokrati. En del av biståndspengarna har sedan 1996 gått till Raul Wallenberg-institutet i Lund, som har hållit flera kurser i mänskliga rättigheter för utvalda kinesiska tjänstemän. En sista kurs för poliser och domare är planerad under 1998. Dessa kurser har blivit omdiskuterade sedan den kinesiska dissidenten Wei Jiangsheng uppgett att fler övervakningskameror sattes upp på hans fängelse sedan kriminalvårdsdirektören varit på kurs i Sverige där de bland annat besökt Hall-anstalten. (not 391) Vidare har det framgått att kurserna snarare går ut på att lära eleverna hur långt de kan gå utan att kunna bli rannsakade för brott mot de mänskliga rättigheterna än att lära dem att ha respekt för dessa rättigheter och tillämpa en human grundsyn. Se appendix 17 om Sveriges bistånd till Kina.

Genom den till USA utflyttade kinesiske regimkritikern Wei Jiangsheng känner vi till Wallenberginstitutets utbildning av inte bara kinesiska utan även yrkesverksamma från Afrika, Vietnam och Indonesien. Deltagarna är t.ex. från regeringskanslier, polischefer, åklagare, domare och journalister. (not 392)

Genom Wilhelm Agrells bok *Den stora lögnen Ett säkerhetspolitiskt dubbelspel i alltför många akter* som utgavs 1991 vet vi mer om Marcus Wallenbergs roll. Agrell skriver:

"Men det svenska intresset var inte begränsat till enbart krigsmaterielleveranser. Att skapa förutsättningar för att hjälp västerifrån verkligen sattes in var lika viktigt som att det svenska försvaret var rustat nog att stå emot den första anstormningen från Sovjetunionen. Förhoppningar var en sak, men om hjälpen skulle kunna bli en realitet måste den förberedas och planeras på samma sätt som det svenska sanktionsingripandet i Finland och stabssamarbetet med de danska och norska nationella staberna.

I september 1951 sammanträffade ÖB Nils Swedlund med Marcus Wallenberg som stod i begrepp att resa till USA, i första hand för att studera konjunkturutvecklingen, men Wallenberg förklarade sig också villig att använda sina kontakter för andra ändamål. (not 19) Swedlund bad honom att med höga amerikanska instanser ta upp önskemålet om att sända en kvalificerad militärattaché till Sverige med vilken det skulle gå att överlägga på saklig grund. Detta vore, enligt Swedlund, enda sättet att i det rådande läget förbereda samarbete i krig. Wallenberg lovade framföra detta. (not 20)

Att saken inte bara var en försöksballong från Swedlunds sida framgår av att han

samtidigt bett den norske försvarsstabschefen Berg att vid besök i USA framföra samma ärende till den amerikanske överbefälhavaren generalen Omar Bradley. (not 21) Sin vana trogen lät Swedlund bli ett försiktigt skrapa fötterna på tamburmattan, han klev rakt på. Hängde Sveriges möjligheter till nationell överlevnad på en hemlig allians så var det hans sak att ordna den.

Det skulle dröja mer än ett år innan framstöten gav resultat, men i slutet av november 1952 fick Swedlund besked om att en amerikansk kontakt på hög nivå var ordnad med Marcus Wallenberg som förmedlare. Den 11 december 1952 bjöd Wallenberg på middag. Närvarande var Swedlund, Åkerman och generalen Thord Bonde, som sedan slutet av 1940-talet etablerat goda amerikanska militära kontakter. Den fjärde gästen var den amerikanska generalen Jonsson. (not 22) Jonsson var intresserad av svenska kontakter och utbyte av orienteringar och han redogjorde för den amerikanska militära ledningens syn på Skandinavien, vilken tydligen inte var helt till de svenska värdarnas belåtenhet. "Vi gav honom massor av insprutningar till mer offensivanda i NATO, men ingenting av våra egna planer", skrev Åkerman i sin dagbok. (Not 23)

Så förhöll det sig måhända under middagen men två dagar senare besökte Jonsson försvarsstaben för fortsatta överläggningar. Fortfarande var Swedlund, Åkerman och Bonde de enda inblandade från svensk sida och de framhöll vikten av att Atlantpaktens planering inte stängde möjligheterna för svenska förbindelser västerut även om den svenska västkusten inte skulle kunna användas. Jonsson fick principalsiffror på de svenska hamnarnas kapacitet. "Han frågade klokt och verkade villig", noterade Åkerman. (not 24)

En av de frågor som diskuterades med Jonsson var ett inofficiellt besök på hög nivå av Thord Bonde i USA, vilket så småningom genomfördes i största hemlighet. Marcus Wallenberg fortsatte att fungera som kontaktpunkt och Swedlund träffade vid flera tillfällen under de följande åren amerikanska representanter vid privata middagar hemma hos denne. Hur mycket av detta samarbete som Swedlund informerade sina politiska förmän om är oklart, men i vart fall orienterade han Torsten Nilsson om kontakten med Jonsson och noterade "ToNi positiv". (not 25)

Swedlunds egentliga amerikanska kontakt under fortsättningen av 1950-talet blev dock inte amiralen Jonsson utan generalen Clyde D Eddleman som fram till april 1954, var chef för den amerikanska arméstabens planeringsavdelning, från 1955 biträdande arméchef åt den nye arméchefen Maxwell Taylor och från 1958 chef för 7:e armén i Tyskland och kort därefter chef för hela US Army Europé. (not 26) Eddleman var en viktig och inflytelserik kontaktlänk direkt in i det amerikanska försvarets högsta ledning, en kontakt vars betydelse Swedlund var medveten om. (not 27) US Army Europé var en del av EUCOM, det amerikanska europakommandot som vid sidan av NATO-staberna hanterade USA:s nationella militära agerande i Europa. Om Sverige skulle få amerikanska militär hjälp i krig så var det via EUCOM snarare än NATO-högkvarteret. Samverkan med de norska och danska försvarsstaberna och med NATO:s nordkommando var en sak, amerikanerna och EUCOM en annan.

Men Eddleman var självfallet inte bara en för Sverige nyttig och välvillig kontakt. (not 28) Han var också det omvända, en viktig och inflytelserik kontaktlänk för

USA direkt till det svenska försvarets högsta ledning utan politiska, diplomatiska eller andra slags filter på svenskt håll. Av den amerikanska diplomatiska rapporteringen framgår således att det 1954 upprättats en särskild dossier över "U.S.-Swedish military collaboration" och att general Eddleman betraktades som den centrala personen i dessa kontakter. (not 29)" (not 393)

Den 20 december 1998 skrev Dieter Strand i Aftonbladet om de personer som han skulle vilja höra när det gäller IB-affären. Han skrev om: "min egen hemliga lista" (not 394). Han nämner bland annat Claes Skoglund f 1916, armégeneral som intressant att fråga ut om IB. Strand skriver följande:

"Vi träffades inom det så kallade psyk-försvaret, vars styrelse jag en tid tillhörde. (Har försvarsstaben noterat det? Och 1973 när jag kom tillbaka från Mellanöstern-kriget bad de mig skriva en rapport om israelitisk censur.) I ett slutet sällskap sa Skoglund apropå den Wallenbergägda flygindustrin: "Det vet väl varenda människa att det är Wallenbergarna som bestämmer hur Sveriges försvar ska se ut." (not 395)

En av de mest intressanta titlarna i litteraturen om Wallenberg är en byggmästare A Högström som 1895 lät ge ut en bok med titeln: "För att vederlägga alla de osanningar som kaptenen Wallenberg utsprider...." (not 396)

vederlägga = motbevisa

Av en ledare i Expressen framgår följande:

"Heter Du Wallenberg och äger en A - aktie i Ericsson innebär det en röst på bolagsstämman. Heter Du Svensson och äger en B - aktie i samma bolag har Du bara en tusendels röst."

.....
"Konstruktionen gynnar de gamla etablerade ägarna och missgynnar de nya. Det handlar om att bevara en etablerad maktkultur.

I stället vore förstås principen om "en aktie en röst" rimligare; aktieäggande ska också innebära inflytande och möjlighet att ta ansvar.

Och de röstsvaga gör nu uppror. På Ericssons bolagsstämma i fredags meddelade ett antal missnöjda ägare som SPP och Skandia att man tillsätter en utredning i syfte att undersöka vilka juridiska konsekvenser en ändring av rösträttsreglerna skulle få. En omstämpling av A-aktierna lär leda till kompensationskrav, men i andra bolag där röstskillnaderna reducerats har det gått bra.

Det märkliga i denna rösträtts historia är att på samma sida som storfinansen står nu också "facket". Aktiespararna vill inte ändra på röstdifferentieringen. Det är som om LO skulle ställa upp på att MBL ska avskaffas.

.....

Att de gamla etablerade maktintressena utöver ägarinflytandet inom Ericsson utgör ingen garanti för att bolaget ska förbli "svenskt". Vi talar om röststarka huvudägare som tidigare fusionerat eller sålt sina Astra, ABB och Aga till utlandet. Vi talar om ett Ericsson där huvudkontoret (i praktiken) har flyttat till London.

Hur svenskt Ericsson är i dag kan diskuteras. Det borde också gamla förlegade rösträttsregler kunna göras." (397)

Av en artikel i Dagens Industri framgår att

"Tjeckiens premiärminister, svensken Egon Lansky, har dragits in i en misstänkt mutskandal. Uppgifterna är besvärande för Wallenbergsfären som vill sälja stridsflygplanet Gripen till Tjeckien.

Egon Lansky har ivrigt förespråkat Gripen på hemmaplan och Saab har satt stort hopp till att han skulle hjälpa till att få igenom affären.

.....
Egon Lansky har vid flera tillfällen träffat Investors Peter Wallenberg och har öppet försökt få sina landsmän att välja Gripen." (not 398)

Marcus Wallenberg besöker nu Chile för att sälja JAS till landets nya regering skriver Dagens Industri den 15 mars 2000.

"Men han är på plats i huvudstaden Santiago direkt när landets nye president Ricardo Lagos tillträder för att "lära känna den nya regeringens planer och studera möjliga investeringar". (not 399)

Våren 2000 gjorde statsministern ett uttalande när det gällde försäljningen av Jas-plan som gjorde att många blev minst sagt förvånade. Vi var flera som undrade om statsministern tagit ett nytt jobb - som marknadschef i den Wallenbergägda flygindustrin. Han sade i en TV intervju apropå försäljningen av Jas-planen:

"Om vi inte säljer, så gör någon annan det!" (not 400)

Maj Wechselmann skriver i en kritisk artikel på Aftonbladets kultursida följande:

"Stat och industri arbetar hand i hand; sedan några år tillbaka har det funnits stora annonser i de chilenska tidningarna från Bofors (som producerar vapensystem till Jas), bland annat texter som "*Bofors i Chile hälsar den chilenska militären på dess ärofulla dag*", *Ericsson hälsar den chilenska militären*". Jag undrar vilka andra svenskar som skulle vilja gå ut i chilenska tidningar och speciellt hälsa den chilenska militären för något som helst ärofullt?

Sett i ett större perspektiv är den svenska regeringens marknadsföring av svenska militärflygplan i några av världens mest ojämlika länder knappast smaklig, snarare omdömeslös." (not 401)

Den 29 juni 2000 var det storfrämmande på Volvo Aero i Trollhättan. En delegation med

Kinas vice premiärminister Chen Qingtai i spetsen besökte företaget skriver Trollhättans Tidning. Besöket botten i att Volvo och Kina sedan 1998 har ett samarbete kring utvecklingsfrågor, utbildning och kommunikation. (not 402)

"Chansen att sälja stridsflygplanet Jas 39 Gripen till Chile har ökat, uppger försvarsminister Björn von Sydow efter sitt veckolånga besök i de båda länderna.

Redan i juli kommer Chiles flygvapenchef till Sverige för att se närmare på Gripensystemet.

.....

Senare, i september, avser Brasiliens försvarsminister Quintao och ledande militärer besöka Sverige i samma syfte." (not 403)

Wallenbergsfären sänder hela tiden dubbla budskap. Genom att erbjuda diktaturer utbildning i Mänskliga rättigheter skapas en bild av Wallenbergsfären som beskyddare av mänskliga rättigheter samtidigt som Wallenbergsfären genom Wallenbergsinstitutet i Lund har möjlighet att sakteligen bygga sig in i dessa samhällen, för att i ett senare led kunna missbruka makten precis som hänt i Sverige; genom att på olika vägar t ex skydda SEB och andra företag inom sfären från att bli stämnda för olika förorsakade skador.

Den socialdemokratiska elitens makt över politiken, Wallenbergsfärens makt över ekonomin och de juridiska institutionerna, kungahusets hemliga nätverk med Rotaryorganisationen som verkställare i de svenska domstolarna och familjen Bonniers grepp om de svenska medierna gör att frågan om Sverige är en demokrati i reell mening är högst relevant. Den genom praktisk erfarenhet noterade domarstyrningen är en logisk följd av de avsteg från en reell demokrati som är ett faktum i Sverige.

Not 352. Artikel av Lars Gunnar Wolmesjö i Söndag Reportage, Göteborgs-Posten den 23 januari 2000 med rubriken: "*Mannen som sålde skinnet innan björnen var skjuten*".

Not 353. SVT Dokument inifrån: "*När arkiven öppnas*" med underrubrikerna "*Kamrater*" och "*Olle var en mussla*". Dokumentärfilmer om hur IB:s åsiktsregistrering kunde se ut på en stor arbetsplats av journalisterna Göran Elwin och Stefan Eriksson. Programmen sändes i SVT 2, 8 december 1999 och 14 december 1999.

Not 354. Ulf Nilson *Sverige: Sluten anstalt*, bahnhof internet. <http://ulfnilson.bahnhof.se>.

Not 355. Ibid.

Not 356. Ibid.

Not 357. The Empire, David Bartal, Dagens Industri Stockholm, 1996. Boken heter Imperiet på svenska. Jag har bara lyckats få tag i den engelska

utgåvan.

Not 358. Ibid.

Not 359. Ibid.

Not 360. Ibid, s 73.

Not 361. Nationalencyklopedin, Nittonde Bandet 1996.

Not 362. The Empire s 73.

Not 363. Ibid.

Not 364. SOU 1999:20 Slutrapport *Sverige och judarnas tillgångar* Kommissionen om judiska tillgångar i Sverige vid tiden för andra världskriget.

Not 365. *Var fanns moralen när naziguldet köptes?* Intervju i Sydöstran av ordföranden i naziguldutredningen Rolf Wirtén måndagen den 12 april 1999.

Not 366. *Fallet Wennerström* Anders Sundelin Norstedts 1999 s 183.

Not 367. The Empire s 9.

Not 368. *Sfär-fäderna Kreuger, Wallenberg & Co.* Ordfront Förlag, Stockholm 1998.

Not 369. *Sfär-fäderna, Kreuger, Wallenberg & Co.* Maria-Pia Boëthius Ordfront 1998.

Not 370. *The Empire* s 65.

Not 371. *Sfärfäderna* s 106 - 107.

Not 372. Dagens Industri 15 januari 1998 Hans-Inge Olsson: Fortsatt turbulens vid S-E-B i New York, sex personer i ledningen tvingas gå.

Not 373. *Kommission kräver moralisk upprättelse* Artikel i Bohuslänningen av Per Aschan den 4 mars 1999.

Not 374. Artikel av Stefan Lundborg i Dagens Nyheter den 25 september 1998 med rubriken: "*Utpressning skulle få Finland att köpa Jas*".

Not 375. Dagens Industri 10 mars 2000 Olle Hellblom: *Dörröppnaren Wallenberg*;

Patrik Holmström: *Jacob Wallenberg lobbar i Bryssel*.

Not 376. Dagens Industri 10 mars 2000 Patrik Holmström: *Schori - Volvos man i Bryssel Vädjar till Romano Prodi att godkänna affären*.

Not 377. Dagens Industri 10 mars 2000 Charlotta Wahlström: *Kommissionärer litar på Monti*.

Not 378. PI Ekot den 10 mars 2000. Kl. 07.10 om statsministerns påtryckningar på Mario Monti.

Not 379. *Baltikum lockar Wallenberg* artikel i Dagens Industri den 17 januari 1998. Fotnot: Anomali är detsamma som avvikelser, orimligt förhållande.

Not 380. Göteborgs-Posten 23 januari 2000 Lars Gunnar Wolmesjö: *Mannen som sålde skinnen innan björnen var skjuten.*

Not 381. *Skrivelser till riksdagens ledamöter.*

Not 382. Ibid.

Not 383. *Skrivelser till riksdagens ledamöter.*

Not 384. *Sfärfäderna* s 104.

Not 385. The Empire.

Not 386. Bohuslänningen 3 december 1998 Fakta om IB: *LO, Saf och försvaret bakom IB Motivet var att säkra vapen från USA.*

Not 387. *Några studier till T-kontorets historia* Thede Palm. Utgivna genom Evabritta Wallberg Kungl. Samfundet för utgivande av handskrifter rörande Skandinaviens historia Handlingar del 21, Stockholm 1999.

Not 388. Ibid s 46.

Not 389. Ibid s 67.

Not 390. *Sfärfäderna* Maria-Pia Boetius.

Not 391. Dagens Nyheter den 28 mars 1998.

Not 392. Ibid.

Not 393. Wilhelm Agrell: *Den stora lögnen*

Not 19 Wallenberg hade tidigare utfört liknande kontaktupdrag för det svenska försvarets räkning och hade även försetts med hemligt material från den svenska underrättelsetjänsten "för strängt personlig orientering". Brev från chefen för försvarsstabens sektion II till Marcus Wallenberg 2/10 1948.

Not 20 Swedlund 8/9 1951.

Not 21 Swedlund 7/9 1951.

Not 22 Swedlund 11/12 1952.

Not 23 Åkerman 11/12 1952.

Not 24 Åkerman 13/12 1952.

Not 25 Swedlund 15/12 1952

Not 26 Uppgifterna om general Eddleman är hämtade ur Department of Defense officiella biografi från 11/11 1961.

Not 27 Swedlund 30/7 1957, 30/10 1957 samt personlig avlämning PM 7/6 1961.

Not 28 General Eddleman hade således en central roll i det underrättelsesamarbete som byggdes upp mellan Sverige och USA, framförallt koncentrerat till de amerikanska försvarsgrenarnas underrättelsetjänst i Wiesbaden. Se Swedlund 30/7 1957.

Not 29 Telegram från 26/2 1954 återgivet i Cole (1989) s 254. Cole, Paul M: *Neutralite' du jour - The conduct of Swedish Security policy since 1945.* John Hopkins School of Advanced International Studies 1989.

Not 394. Aftonbladet 20 december 1998 Dieter Strand: *Här är min egen hemliga lista.*

Not 395. Ibid.

Not 396. *För att vederlägga alla de osanningar som kaptenen Wallenberg utsprider.* Högström , A byggmästare - Stockholm, 1895.

Not 397. Expressens ledare: *Krossa aktieadeln!*

Not 398. Dagens Industri 21 augusti 1999 Andreas Cervenka: *Wallenbergs kontakt i muthärva.*

Not 399. Dagens Industri 15 mars 2000 Lennart Palmeus: *Gripen på plats i Chile.*

Not 400. Aftonbladet 19 juni 2000 Maj Wechselmann: *Konsten att sälja Jas-plan till jordens fattiga djävlar, Maj Wechselmann kräver pappren på bordet.*

Not 401. Ibid.

Not 402. Trollhättans Tidning 30 juni 2000 Magnus Nordberg: *Storfrämmande på Aero.*

Not 403. Dagens Nyheter 10 juli 2000: *'Ökad möjlighet att sälja Jas'*

(Bankrättsföreningen, **12. Wallenbergimperiet, Familjen Wallenbergs ställning i Sverige,** <http://www.bankrattsforeningen.org.se/wallenbergimperiet-12.html> .)